

Granični status bioenergije se ogleda, dakle, u tome što je sadašnja nemogućnost naučnog dokazivanja ujedno i nemogućnost njenog potpunog osporavanja. Izmičući potpunom razumevanju priroda bioenergije opovrgava nama do sada poznate zakone, ali se pokorava svojim i nama još nedokučivim pravilima. Ograničeni sistemom postojećih kriterijuma možemo samo pomoću poznatog govoriti o tajni. Paradoks telesnog duha zato uvek vaskrsava kada materijalnim trgovinama nastojimo ocrtati suštinu apstraktnih, viših predstava. U tom kontekstu i sagledavamo nastojanja vezana za merenje mikro-biostruje ljudskog organizma uprkos njenom nepokoravanju poznatom Omovom zakonu. U traganju za tim jedinstvenim zakonom nužno je imati u vidu raznovrsnost parcijalnih empirijskih pristupa svojstvenih svakom pojedinačnom bioterapeutu koji svoju praksu bazira na ličnom shvatanju svojih bioenergetskih sposobnosti. Fenomen koji za sada prekoračuje granice i moći našeg uma nagoveštava jednu novu nauku čije je utemeljenje i vezano za mogućnost definisanja čovekovih bioenergetskih sposobnosti. Međutim, svako novo otkriće je i ponavljanje nekih već poznatih, ali zobavljenih istina o čoveku i svetu. Ukoliko je bioenergija samo novi termin za poznati tradicijski način isceljenja koji prepoznajemo u raznim orijentalnim učenjima o prani, čakrama, akupunkturi, koja ideju o energiji dokazuju postojanjem odgovarajućih energetskih centara ljudskog tela i uspešnom terapijskom praksom, onda treba pomenuti i to da je novi duhovni otac ideje o bioenergiji i načinu njenog korišćenja u čovekovim životnim funkcijama Vilhelm Rajh. Polazeći od stava da je ravnoteža punjenja i pražnjenja bioenergijom bitna za razumevanje određenih poremećaja, Rajh je dokazao da je i stvaranje mišićnih oklopa u funkciji održavanja ove ekonomije, ali u vidu vezivanja neoslobodene energije za ovaj oklop. Hronična mišićna tenzija je neurotska posledica blokiranja vitalne energije i onemogućavanje slobodnog emocionalnog izražavanja. Nastavljajući da razvija ove Rajhove ideje, Aleksandar Loven je osnovao *bioenergetiku* kao novi psihoterapeutske pravac čiji poslenici — bioenergetičari odriču mogućnost svog poistovećivanja sa bioenergetičarima isceliteljima. Navodno, dok se u psihoterapiji nastoji da oslobodi bioenergija pacijenta, i drugi oblik prakse zasnovan je na isceliteljevom delovanju na pacijenta svojom bioenergijom. Budući da gubljenje simptoma ne znači i potpuno izlječenje, uspešnost i jednih i drugih je vezana prvenstveno za mogućnost aktiviranja samoisceliteljskih bioenergetskih potencijala samog pacijenta. U tom smislu valja istaći i to da su i izvorni Rajhovi bioenergetski principi i njegova praksa najneposrednije vezani za njegove bioenergetske sposobnosti. Loven kaže za Rajha da je imao velike tople ruke koje su, nesumnjivo, presudno pomagale u terapijskom relaksiranju stegnutih mišića i oslobađanju karakternog oklopa. Sagledavajući sve poremećaje u čoveku kao posledicu narušavanja njegove bioenergetske ravnoteže, Rajh je i uzroke potiskivanja prirodnog seksualnog ponašanja video u nemogućnosti slobodnog prepuštanja i oslobađanja biološke energije. Rajh je, dakle, prvi utemeljio pojam bioenergije, smatrajući da se u svom slobodom nevezanom vidu energija može javiti i u vidu organa. Međutim, dok je ideja o bionu — vezanoj biološkoj energiji prihvaćena i dalje razvijena u okviru bioenergetike, teorija o organu i danas postavlja pitanje svoje realnosti, naučne zasnovanosti i proverljivosti. Idejom o organu Rajh je nastojao da otkrije poreklo jedne univerzalne energije, ali je pravljenje aparata za njeno sakupljanje bio povod zabrani rada i optužbi za nenaučnost i zloupotrebu. Pokretanje sudskog postupka, spaljivanje njegovih dela, i uništavanje organa akumulatora i smrt u zatvoru tužan su epilog jedne revolucionarne ideje čije su osnovne pretpostavke i danas aktuelne upravo u kontekstu njene radiestezijske i bioenergetske prakse.

Spoznajući našu bioenergetsku moć, mi postajemo svesni i makrokosmičkog zračenja. Imanentni prirodni i celokupnog njenoj realnosti od nastanka sveta (velikog praska) do danas zračenje prati sve faze razvoja kosmosa, utičući, na izvestan način, i na stvaranje života. U evolucionom razvoju materije, bioenergetsko zračenje je postalo immanentno i samim živim bićima izloženih i negativnom prirodnom zračenju koje je ugrožavalo njihovu vitalnost. Dok se izuzev pojedinih vrsta (mačec, ose, zmije i pojedine biljke), živa bića instinktivno klone ovih geopatogenih zračenja, ljudi su njihovom detekciju razvili kako u okviru određenih shvatanja o ponašanju životinja na tim mestima koja su označavala nepogodnim, tako i u okviru poznate tradicionalne prakse *rašljarstva*. Kao i na primeru bioenergije, i ova zračenja se ne mogu efikasno otkriti do sada poznatim naučnim metodama, ali zato radiesteziisti, u narodu poznati kao rašljari, mogu vrlo pouzdano reagovati na njih. Svoje nesvesne reakcije, dakle, neuslovljene njihovom svesnom voljom, a najčešće izražene neprimetnim pokretima mišića ruku oni čine vidljivim korišćenjem poznatih sredstava rašlje ili viska. Ovim instrumentima, zahvaljujući svojim medijskim sposobnostima rašljari uspevaju da uspostave komunikaciju sa energetskim aspektom jednog latentnog sveta i uspešno »pročitaju« njegoa negativna zračenja. Priroda ovog zračenja kao i priroda bioenergije danas su još uvek velike naučne zagonetke, koje predstavljaju samo dva aspekta jednog jedinstvenog fenomena delovanja onih nama još uvek nepoznatih, skrivenih sila. Međutim, ovako predstavljani dominantni izvori ovih zračenja mogu imati i obrnute vrednosne predznake. Jer, kao što osim geopatološkog negativnog uticaja, zračenje okoline i pojedinih mesta mogu biti i izuzetno prijatna i lekovita, o čemu svedoči i terapijska moć banjskih elemenata — vode, blata i minerala, tako i bioenergetsko delovanje podrazumeva i određeni negativni aspekt čijim se uticajem mogu objasniti i narodna verovanja u uroke i zle oči koja su do sada bezrazložno smatrane sujeverjem. Neposredno isijavanje ove energije ostavlja po strani pitanje o mogućnosti racionalnih namera koje bi ovakvom delovanju davalo pozitivan ili negativan karakter. Bioenergiju bismo najpre doveli u vezu sa skrivenim moćima naše istinske volje bitno različite od racionalizovane snage obične volje kao rezultante naših svesnih namera i opredeljenja. Bioenergiju bismo sagledali kao silu naših integralnih mentalnih i vitalnih svojstava na kojima se i temelji realnost ekstrasezorne percepcije, telepatije, telekineze i sve ostale njima slične pojave. Ključ za razumevanje ovih fenomena leži upravo u adekvatnom naučnom definisanju bio-

nergije čija se isceliteljska sposobnost i ogleda u mogućnosti delovanja u ravni duhovnog u kojoj se najpre i dešavaju poremećaji koje zvanična medicina dijagnosticira i otklanja kao njihovu somatsku posledicu.

Zagovarati alternativni pristup znači računati na mogućnost neposrednije komunikacije sa duhom druge realnosti koja i otvara nadu i povećava verovanje u stvarne izgleda za ovakvim načinom isceljenja. U okolnostima kada ortodokсни način lečenja postaje previše skup i neefikasan za one koji su u nevolji, mogućnost drugačijeg pristupa se iskazuje kao jedna velika isceliteljska prednost. Medicina koja nam svojom moći manifestuje savremeno naučno čudotvorstvo čini nas i svojim zaviscnicima. Ona, naime, traži od nas da joj se potpuno predamo i da bezrezervno, umesto u sebe, poverujemo u njenu moć. Sa pojavom bioenergije postaje jasniji značaj verovanja u mogućnost drugačijeg pristupa vezanog za aktiviranje sopstvene istinske vitalne volje, sposobne da učine isceliteljsko čudo. Metafora bogočoveka, boga koji je silaskom među ljude dobio ljudski lik, govori o božanskom u nama i mogućnosti razbuktavanja te zapretene božanske iskre. Vera kao alternativna nauca upravo je naučno potvrđena kroz mogućnost iskrenog voljnog delovanja na sebe i presudnog uticaja na proces samoizlječenja. Danas i nauka i medicina ne osporavaju mogućnost ozdravljenja jednostavnim stavljanjem ruke na čelo bolesnog. Smatrajući da je čudo čin koji prevazilazi prirodnu moć upotrebljenih sredstava, Paskal ističe da između njih i zakona prirode ne postoji protivrećenost, jer je i sama postojanost zakona jedno stalno čudo. Čuda su posebno moćna u slamanju neverničke skepse, ubeđivanju pojedinaca i zadobijanju njihovog poverenja. Njima se konačno potvrđuje doktrina koja time i stiče naklonost najširih masa. Povećana neizvesnost i opasnost donosi i veću mogućnost izlaza, intenzivira veru u nemogućie i dokazuje ga čudom. Bioterapeuti su postali današnji čudotvorci. Njihov broj raste iz dana u dan. Stepem krize i neizvesnosti sigurno »radi« na stimulisanju naših latentnih bioenergetskih moći. Samo dno krize iskazuje trenutak u kome će svako biti svoj sopstveni iscelitelj, dodirujući dno bićemo na samom vrhu koji čini izlišnim nadanje i iščekivanje neke druge i drukčije pomoći.

kuhinjski sat

obren markov

PUT NJ'

Dada je sasvim pogrešila nebo kao da je pas sanjao da je pas

*(uz smrt Meskaline)
Dada sve češće ne ume da se vrati drveće je, kaže, videla jasno*

*(koja je bila Kiklop)
kao prvo i poslednje od prelaznog mora ranac i bicikl, čeka ih put*

(koja je prva videla nove boje)

♦♦

Ovako, venčana sa šest čvorova, pretvorice: sve u sebe, i sebe, u sve. Mene, ne plašim se, okružuje istina. Jedinstvo adepta šire se, u nama. Znamo što je igra, šta sunce, i put u noćas. To traje.

Od mahovine pristizu oblaci, netamjanisani, neprovereni, nebili umeškani kao jastuci. Kao i uvek kada ih zaziva godina, svaki put sve kasnije, za pogled dvoroga. A tebi je lako da se optužiš: kada niko ne pita stariji svet, ne proveravaju tvoje dane, i ubijaju, a ti nosiš, pravi put da se u njima ugnjezdíš. Kao drveni, kunjihnski sat.

REČI OD MENJANJA

Prodajem ljutilo od retkih trava i krug od sto devedeset strana tačno polovinu što je kupovala rukama, malo iznad očiju, rukama, govornjivih lutaka mana treću petinu, najstariju

koju znate kao slučajnost trolova

Tâ barem znamo da posle plašta nema reči da nazovu i tvrdih stvari tek pranog rublja i od krčmi vrata

